

Lucas 22:15

“en Hij zei tot hen: ‘Ik heb zeer begeerd dit Pascha met u te eten, eer dat Ik lijd.’ “

1 Zijn trouw zorg 2 Zijn grote verlangen

Gemeente,

Wij hopen volgende week zondag toch weer het Heilig Avondmaal te mogen houden in onze gemeente. De vormgeving zal wat anders moeten zijn dan ons lief is. We moeten afzien van de bediening aan een tafel. Waarbij het belijden aspect en het maaltijd element zo mooi naar voren komen. Maar die andere vormgeving doet niets af aan de heiligheid en de heerlijkheid van het sacrament. Die blijven hetzelfde. Want Koning Jezus wil al de Zijnen de tekenen aanreiken van Zijn lijden en sterven, én van Zijn trouwe zorg en voeding. Dat blijft hetzelfde. Laat daarom ook onze houding hetzelfde blijven. De innerlijke houding van eerbied en verwondering. De uiterlijk houding van de hoofdbedekking voor de vrouwen en een overhemd voor de mannen. Klimt op Sion toont eerbied waar Hij woont.

Waarom doet de kerkenraad dit? Waarom willen we het Heilig Avondmaal laten plaatsvinden, al moet het dan met andere omstandigheden? Omdat de gemeente, u, jij ernaar verlangt? En we aan het verlangen tegemoet willen komen? Nou, nee, in elk geval niet ten diepste. Ik weet niet hoe dat bij u jou is. Maar zo heel veel heb ik er niet gehoord die zeiden: ik mis het zo ontzettend, ik zie er weer zo naar uit. Naar die bijzondere gemeenschap met mijn Heiland en die versterking van mijn zwakke geloof, ik hou het bijna niet meer vol zonder Heilig Avondmaal. Nee, zo veel hebben we dat niet gehoord. Ons verlangen. Als het Heilig Avondmaal zou zijn, alleen zou zijn wanneer wij er zo naar verlangden, ja, hoe vaak zou het dan Heilig Avondmaal zijn?

Nee, daarom wordt het Heilig Avondmaal niet bediend volgende week. Maar wel omdat we het ontvangen als een inzetting van Jezus Christus Zelf. Hij heeft gezegd: “Doe dat tot Mijn gedachtenis”. Het is Zijn bevel, inzetting. En daarom wil de kerkenraad aan dat bevel vorm geven. En het is nog sterker zelfs: niet alleen het bevel van Jezus, maar er is zelfs het verlangen van Jezus. Zegt onze tekst. Het grote verlangen van Jezus: ik heb zeer begeerd. En dat verlangen van de Heere Jezus, dat is de reden waarom de kerk Heilig Avondmaal houdt.

1 Zijn trouwe zorg

Het verlangen van de Heere Jezus. Dat betreft in onze tekst allereerst het Pascha. Het jaarlijkse feest in Israel. Feest van gedenken. Dat weet je wel. Gedenken van de uittocht uit Egypte, de verlossing van de slavernij. Het Paaslam dat geslacht was en waarvan het bloed aan de deurstijlen was gestreken. Dat was het Pascha. Feest van gedenken en van gemeenschap. Gemeenschap, ontmoeting met God, met elkaar. In dat offer, in dat Lam, zag God om naar Zijn volk. Toonde Hij Zijn zorg. En mocht Zijn volk naderen tot Hem en zich gekend en verzorgd weten.

Dat verlangt Jezus met Zijn discipelen te eten: het Pascha. Als we goed lezen nog specifiek: dit Pascha. Dit laatste Pascha dat Hij met Zijn discipelen op aarde houden zal. Het zal een bijzonder Pascha zijn. Heel bijzonder. Het zal een hele tijd duren, tot in Zijn Koninkrijk, zeg maar na Zijn wederkomst voor Hij het weer zal en kan doen. Dat maakt het zo bijzonder, dit Pascha.

Vergelijk het eens hiermee jongens en meisjes. Dan voel je het wat aan. Stel je papa en je mama gaan emigreren. Emigreren is verhuizen, maar dan heel ver weg. Niet in Nederland, zelfs niet in Europa, maar nog verder: Amerika, of Australië. En ze gaan samen. Jullie kunnen niet mee, jullie moeten hier blijven. Jullie kunnen later pas komen. Later, misschien wel pas over 2 jaar. En de avond voordat papa en mama weggaan willen ze graag met jullie eten. Als hele gezin. Nou ja dat gebeurt wel vaker, maar deze keer, dit keer is het dan toch wel anders. Want dat zal de komende 2 jaar niet meer gebeuren. Onder het eten geven je vader en meer iets. Ze geven je een foto waar ze op staan. Waar ze opstaan op een moment dat ze jullie omhelzen. En dan zeggen ze: als je nou de komende tijd verdrietig bent, als je ons mist, als je voor je gevoel zo alleen bent en het lijkt dat we niet aan jullie denken: kijk dan naar deze foto. Dan zie je hoeveel liefde we voor jullie hebben, hoe ontzettend lief we jullie hebben. Kijk dan naar deze foto van ons. Dat was een bijzondere maaltijd, de maaltijd waar je deze foto hebt gekregen.

Dit Pascha. Dat is het Pascha, de laatste keer voordat Jezus met Zijn lichaam naar de hemel zal gaan. En het Pascha waarop Hij het Heilig Avondmaal zal instellen. Van gebroken brood en vergoten wijn. De foto van Zijn liefde voor Zijn volk. Gebroken brood en vergoten wijn zijn ahw een foto van de Heere Jezus van het moment waarop Hij Zijn volk met meest heeft liefgehad: toen hij Zijn lichaam liet verbreken en Zijn bloed liet vergieten. Zo groot is Mijn liefde voor u. Ik voor u. Kijk maar: brood en wijn. Ik voor u daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven.

En: Ik voed u. Mijn dit Mijn gekruisigd lichaam en Mijn vergoten bloed zal Ik u spijzigen en laven tot het eeuwige leven. Ik zal uw geloof te eten

geven, voedsel geven. Door alle tijden van het leven heen. Heel de pelgrimsreis door. Ik voed u opdat uw geloof niet zal bezwijken.

En: Ik zal u. Ik zal u eens tot Mij nemen om met u te eten en te drinken aan Mijn tafel in het hemels Koninkrijk.

Gebroken brood en vergoten wijn: de foto van Jezus op het moment dat Hij Zijn liefde het meest liet zien. Lijdend en stervend, dragend de last van onze zonden en de toorn van God.

Als je nou het moeilijk hebt onderweg. Als je nou in de tijd dat Ik in de hemel ben en u op aarde, als je nou in die tijd je verlaten voelt en door Mij vergeten. Als je het moeilijk hebt in aanvechting en beproeving. In aanvechting vanwege je zonden die de duivel je voorhoudt en waarmee je geweten je slaat. Er is geen heil. In beproeving als het zo zwaar is om te dragen, als het wel lijkt dat Ik u vergeet. Kijk dan naar Mijn foto. Zie dan brood en wijn. Zo lief heb Ik u gehad. En Ik en Mijn liefde Die veranderen niet. Ik voor u. Ik voed u, zodat u niet bezwijken zult. Ik zal u zodat alle strijd en pijn voorbij en vergeten zal zijn.

Jezus voorziet het al dat die tijden zullen komen in het leven van Zijn volk. De Psalmen leren het ons ook al. Er komen tijden van beproeving, van verberging, van aanvechting. Jezus voorziet het: die tijden zullen komen. Moeten komen. Dat heeft te maken met de duivel die u wil ziften als de tarwe zoals Job. Dat heeft te maken met God, Die het geloof wil oefenen en louteren. Waarom Hij Zich verbergt en kastijdt. Dat heeft te maken met onze zwakheid om het geloof te kunnen blijven hooghouden en volhouden. Onze geneigdheid, onze hang tot ongelooft en opgeven.

Daarom zullen zulke tijden komen. Dat is niet vreemd. Het is wel vreemd als u daar niet van weet, als je daar vreemd aan bent. Dat is vreemd. Dat moet dan echt brengen tot zelfonderzoek. Waarom laat de duivel mij met rust? Waarom oefent God mij niet? Ben ik dan echt zo'n supergelovige die dat allemaal niet overkomt?

Het ware geloof zal ze kennen: de tijden van beproeving. De tijden dat je gewaar wordt: ik ben er nog niet, ik ben nog niet bij Hem, Die mijn ziel bemint. Hij is boven, maar ik ben hier beneden.

Als je het moeilijk hebt: kijk dan naar die foto. Kijk dan naar gebroken brood en vergoten wijn. Als je het moeilijk hebt. Nee, zelfs dat zegt Jezus niet: dan zou het toch weer van ons afhangen, of wij daaraan denken, of wij daarbij stilstaan. Nee, Hij heeft gezegd: doe dat! En de Kerk gehoorzaamt aan die opdracht en op gezette tijden in het jaar is het Heilig Avondmaal. Wordt de foto ons voorgehouden. Niet afhankelijk van of wij eraan denken en of wij er

behoefte aan hebben, maar op de gezette tijden. Jezus is ons een slag voor. Is ons altijd voor. En soms al voor er een tijd van beproeving komt heeft Hij ons het Heilig Avondmaal al weer gegeven.

Het Heilig Avondmaal: teken en bewijs van de zorg van Christus voor Zijn volk. Zijn beproefde, zwakke, aangevallen gelovigen. Ik, Die eens Mijn lichaam en bloed voor u gaf, Ik blijf Dezelfde.

2 Zijn grote verlangen

Naar dit Pascha, waarin Hij dus het Heilig Avondmaal zou instellen, heeft de Heere Jezus enorm verlangd. Grotelijks, zeer begeerd. Eigenlijk staat er: met verlangen verlangd. Stel je het verlangen voor als een glas. Dan zit dat glas vol met verlangen. Met puur verlangen, alleen maar verlangen. Dat is natuurlijk lang niet altijd zo als je ergens naar verlangt. Het glas van verlangen kan ook maar een bodempje bedekt hebben, of half vol zijn, of met heel wat lauwheid en terughoudendheid erin of erdoorheen. Dat je het ook weer even vergeet. Maar hier, bij Jezus, is het glas van verlangen, vol met verlangen, puur met verlangen. Naar dit Pascha om het Heilig Avondmaal in te kunnen stellen. Om Zijn volk te geven brood en wijn om te gedenken. Gedenken: verlost te zijn. Uit farao's macht. Door het bloed van het Lam, Jezus Zelf. En gemeenschap. Ontmoeting. Om Jezus te ontmoeten aan Zijn tafel. Dat Hij Zijn liefde toont en bevestigt. En dat wij Hem wederliefde schenken.

En nu klinkt het heel plechtig: Ik heb vol verlangen verlangd om dit met u te eten. Heel plechtig ja, want het is de laatste avond voor Zijn sterven. De laatste avond voor Zijn sterven. Dan wegen woorden zwaar. Dat weet ieder die het meemaakte. Wat vader of moeder nog zei, de laatste avond voordat zij stierf. Dat heeft gewicht. Dan gaat het over dingen die heel diep uit het hart kwamen en die zij echt nog kwijt wilden en mee wilden geven. Jezus wil het echt nog meegeven: Ik ben vol verlangen aan het verlangen. Om het Heilig Avondmaal in te stellen en dat met u, Mijn volk, te gebruiken. Gemeenschap, ontmoeting met u te hebben.

Begrijpt u dat? Hoe kan Jezus verlangen naar mij, om mij te ontmoeten? Wie echt gelooft, snapt er niet veel van, hoe dat kan. Wie echt gelooft zal niet zeggen: ja hoor dat verbaast mij eigenlijk niks. Nee, hoe is het mogelijk? Hij verlangt naar mij. Van nature is er niets in mij voor Hem om naar te verlangen. Is er alleen maar stof te vinden waardoor Hij met een boog om heen zou lopen en op verre afstand zou blijven. Heel mijn zondigheid ademt een stank uit die voor Hem verschrikkelijk is. Nee, ik snap niet hoe dat kan, dat Hij naar mij verlangt. Hij moet door zo'n walm van stank heenkomen, niet te begrijpen dat Hij verlangt. Hoe dichterbij Hij komt, hoe erger het voor Hem

wordt. En wat heb ik Hem, als Hij naderbij kwam, soms juist toen vreselijk gestoken en bezeerd.

Hoe kan dat? Alleen omdat Hij in mij een gegevene van de Vader ziet. Een geschenk door Zijn Vader van eeuwigheid Hem gegeven. Door Zijn Vader Hem gegeven toen Hij mij tot geloof bracht. Omdat Hij Zijn Geest in mij ziet, Die in mij woont. Daarom, daarom alleen kan dat.

Wonderlijk om te horen: Ik heb vol verlangen verlangd om gemeenschap met U te hebben. U de foto van Mijn liefde te geven en te laten proeven volgende week. De week van voorbereiding wil dat helderder maken: wat is dat een wonder! Geen grond uit mij, maar enkel uit Hem!

Wie mag er dan niet aangaan? Degenen die niet van Hem zijn. Die geen bruid van hem zijn. Wie nog meer niet? Degenen die van Hem zijn, maar die de tijd niet nemen om zich te beproeven, die de oprechtheid niet hebben om hun leven te beproeven op onbeleden of verborgen zonden. Die komen niet.....

Maar het is Zijn verlangen. Om met allen die van Hem zijn avondmaal te houden. Vol verlangen verlangt Hij. Wat erg als één van de Zijnen dan niet zou deelnemen. Als Zijn zo grote verlangen niet beantwoord wordt. Wat zal Hem dat verdriet doen als Hij één van de Zijnen mist. Als je vriend zo verlangt je woensdagavond te zien, (in de kerk hoop ik), maar je komt niet omdat je andere dingen belangrijker vindt. En je vriend zegt: ik was er, maar waarom kwam je niet, ik heb op je gewacht en zag er zo naar uit om weer samen te zijn. Als één van de Zijnen niet komt volgende week, terwijl Hij vol verlangen wacht. Maar u komt niet.

Vol verlangen verlangt Hij. Daarom laten we het Heilig Avondmaal weer plaatsvinden. Is er bij ons ook verlangen? Nee, van nature niet. En daarom ook in het geloofsleven ook lang niet altijd en lang niet altijd sterk. Lang niet altijd vol verlangen verlangend naar Hem. Het kan je zelfs in verwarring brengen. Dat ik deze maanden, 9 maanden was er geen Heilig Avondmaal, en dat ik het nou zo weinig gemist heb, dat ik zo bitter weinig verlangd heb, gebeden heb, o wanneer, wanneer zou het weer mogen? Hoe heb ik het nou met mezelf en met mijn geloof?

Het toont wel aan hoe het zit: dat uit ons geen leven is, ook geen verlangen. Dat wij het leven zoeken buiten onszelf in Jezus Christus. Ons verlangen is niet de bron en het begin. Het begint niet bij ons verlangen. Want dat is er niet vanuit mijzelf. Maar Zijn verlangen is de bron. Zijn verlangen is de fakkel, de eeuwig brandende fakkel, en die steekt de kaars van mijn verlangen aan. Wederverlangen is het, altijd weer.

Laat ik niet zoeken naar sprankjes van verlangen in mij, of er niet misschien toch nog ergens een heel klein laagje verlangen zit van binnen. En als ik het niet vindt, dan ben ik helemaal uit het veld geslagen, twijfelmoedig en moedeloos. Nee, breng de kaars, de droge pit, bij de fakkel van Zijn verlangen. Ik heb zeer begeerd.... Hoe is het mogelijk, naar mij. Ik heb zeer begeerd. En mijn droge kaars houd ik in die vlam. Het leven zoeken buiten mijzelf in Jezus Christus. Ook het verlangen zoeken buiten mijzelf in Hem. Jezus kwam niet voor mensen die al zo naar Hem verlangden, die zo naar Hem uitzagen. Nee, zondaren, die hebben geen verlangen en die zien niet uit, Maar Hij verlangt en zoekt. Hij raakt met Zijn fakkel mijn droge kaars aan en die gaat branden.

En dan kan het branden. Branden van verlangen. Hoe branden mijn genegenheeden, mijn ziel bezwijkt van sterk verlangen, mijn hart roept uit, och werd ik derwaarts weer geleid, mijn ziel dorst naar God. Als de kaars van mijn leven in het vuur ligt van Zijn verlangen. En Hij geeft wederverlangen.

Zo heeft Jezus verlangd, vol verlangen verlangd om dit Pascha te eten, dit Pascha waarin Hij het Heilig Avondmaal zou instellen. Jezus zegt erbij waarom dat verlangen zo groot was: want ik zal het niet meer eten totdat het vervuld zal zijn in het Koninkrijk Gods. Weet je nog: na twee jaar weer. Als je naar papa en mama toe mag die geemigreerd zijn. Dat zal wat zijn, om dan weer bij hen te zijn. En dat zal wat zijn, want ze zijn natuurlijk niet voor niets geemigreerd, maar omdat het daar zo mooi is en zo heerlijk. En als je dan na zoveel jaar weer hen zal zien en weer met hen eten.....

Totdat het vervuld zal zijn in het Koninkrijk Gods. Vervuld. Want dan en daar is er wat te gedenken: de verlossing uit de slavernij van de boze. De volkomen verlossing van al zijn invloeden en aanvallen. De uittocht, uit deze zondige, verdorven wereld, naar het Kanaan dat boven is. Uit de strijd, uit de beproeving verlost, voor eeuwig. En de volle gemeenschap met God. Met de Vader, Die Zijn liefde zal tonen. Verkiezende, verzorgende liefde. Met de Zoon Die Zijn wonden zal laten zien. Gevende, verzoenende liefde. Met de Heilige Geest, Zijn geduldige, stille, krachtige liefde. Dankzij het Lam, Jezus, het Paaslam dat Zichzelf gaf. De verlossing is vervuld en volkomen.

Jezus is niet voor niets geemigreerd. Het is daar veel mooier dan hier. Het is daar veel heerlijker, veel rijker dan hier op aarde. En we lezen en weten wat Jezus verlangen is. Vader, Ik wil dat zij bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt. Hoort u dat? Hij verlangt ernaar om al Zijn gelovigen bij Zich te hebben. Hij verlangt daarnaar. De Bruidegom verlangt naar Zijn bruid. Niet omdat ze van zichzelf zo mooi is, maar omdat ze Zijn bruid is.

Wonderlijk. Wonderlijk. Dat Hij mij daar wil hebben, bij Zich wil hebben. Zijn verlangen is veel sterker dan mijn verlangen. Ja, dat kun je wel zeggen. Dat verlangen om met Christus te zijn is er van nature niet en daarom in het geloofsleven ook lang niet altijd, lang niet altijd even sterk. Ik mag me er wel voor schamen. Diep voor schamen. Maar ik mag me ook laten in vlam brengen door die fakkel van Zijn verlangen. Opdat ook ik verlangen ga en zal naar de dag dat het alles vervuld zal zijn.

En ook daarvoor is het Heilig Avondmaal er. Om dat verlangen op te wekken. Van brood en wijn hier beneden naar Zijn lichaam hierboven. Niet meer zo indirect, maar direct van Aangezicht tot Aangezicht. Na 10 jaar, 15 jaar, 25, 75 jaar, Hem mogen zien Die mij zo uitnemend heeft liefgehad en naar mij verlangd heeft.

Amen